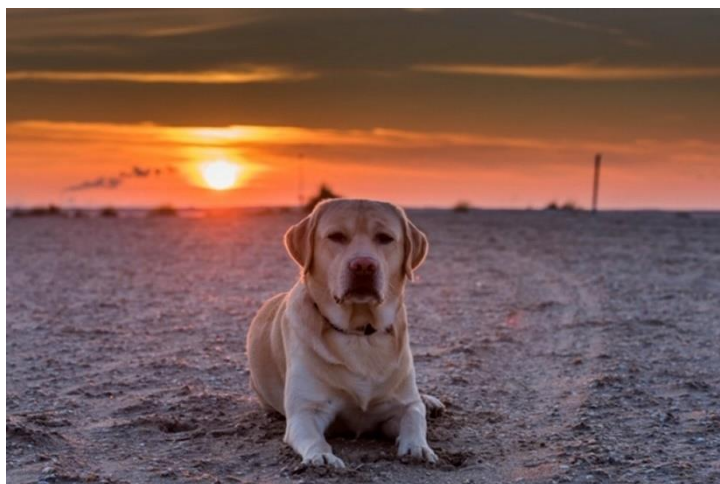

JOEP, DE PUBER

Dit verhaal is geschreven door Mariska Gleijm. In 2016 werden zij, haar man Jack en zoon Thijmen de trotse bezitters van Branwen's Seagul van Meinweg (Llanstinan Branwen-Pip-x Alkhamhurst Russel Square). Mariska schrijft hieronder het vervolg op Jaaaaaaa, we nemen een hond! en Help..... mijn hond is een puber!

Joep een jonge reu van 2,5 jaar!

Mijn lieve Joep- een pracht van een reu super gezond en sterk. Erg aanhankelijk en een echte knuffelkont maar zijn puberperikelen waren niet van de lucht. Vaak tot wanhoop gedreven, handen in het haar, zuchtend en soms vloekend ging ik weer rennend achter Joep aan.

“Gaat dit ooit veranderen?” “Is er een moment dat ik geen Dafne Schipper hoef te imiteren tijdens het uitlaten?” “Komt er een moment dat ik buiten wandel en nuffig “kom voor” roep en Joep gelijk doet wat hem gezegd wordt?” Zo'n moment waar iedere hondeneigenaar jaloers van wordt en goedkeurend knikt en zegt “Zohooo die luistert goed!”

Het klinkt als een droom als iets onbereikbaars. Totdat 27 december 2018 aanbreekt, zomaar een dag die ons leven drastisch zal veranderen.

Maar tot die tijd verandert mijn lieve Joep buiten in een niet luisterende draak die maling heeft aan zijn baasje!! Hoe vaak ik wel niet achter Joep aan gerend ben – de keren zijn ontelbaar. Het advies, om er niet achteraan te gaan want hij komt heus wel terug, hebben we geprobeerd. Nou, ik kan blijven wachten totdat ik een ons weeg maar Joep komt niet, nul, niks komma niks terug. Mijn record staat op 25 min wachten terwijl je hond de bloemetjes buiten aan het zetten is!!

De verhalen van andere hondeneigenaren over hoe fijn het is om lekker met je hond uit te waaien op het strand, lekker door de bossen te struinen herken ik dus niet. Ik vraag mij dan wel eens af “hoe dan?!”. Hoe is het mogelijk dat andere hondeneigenaren de gehele wandeling aan het kletsen zijn of volledig afgeleid zijn door hun mobiel en hun hond meters van hun vandaan is en zich daarover niet druk maken! Serieus, hoe dan!

En dan ik....ik lijk wel een snaar die te strak gespannen staat en elk moment kan knappen. Bang dat Joep wegrent dus ik weet precies waar, wanneer en wie er buiten lopen, op welk tijdstip en op welke weg. Ik lijk verdorie **“Google Maps for DOGS”** wel, ik zeg nog net niet “ let op; tegemoetkomende hond, neem de volgende afslag om obstakel te vermijden”

Ik omschrijf Joep weleens als een hond die aan schizofrenie lijdt! Echt hoor, Joep heeft twee persoonlijkheden. Joep binnen en een Joep buiten, twee totaal verschillende gedragingen. Daarentegen heeft hij een baasje dat ook schizofreen is. Zijn baasje heeft namelijk ook twee gedragingen! Een baasje binnen, relaxt en chill en een baasje buiten, gespannen en bang dat Joep wegloopt.

Hoe doen andere hondeneigenaren dit toch.....? Snappen zij hun hond niet, zijn zij gewoon makkelijk of heb ik nu eenmaal een meer ingewikkelde hond of ben ik dan zo gek! Hoe vaak heb ik Joep niet toegesproken over wat ik van hem verwacht wanneer we naar buiten gaan. En hoe vaak heb ik niet gedreigd om zijn ballen er af te halen wanneer hij niet luistert. Staat meneer netjes aan de voet nog net niet begrijpend te knikken met die mooie bruine ogen!

Dus om Joep beter onder controle te krijgen zijn we weer met de Jachttrainingen begonnen en hoe leuk het ook is. Joep lijkt er geen bal aan te vinden!!!! Een apport halen is heel leuk en Joep laat eenmalig zien aan zijn baasje hoe goed hij het kan en is er dan klaar mee! Gaat volledig zijn eigen gang.

Sta je daar in het veld je stinkende best te doen om je hond in te fluiten. Je weet dat hij het fluitsignaal gehoord heeft en je ziet hem denken ‘blijf jij daar maar lekker fluiten maar ik heb nu iets anders aan mijn hoofd!’

En daar staat het vrouwtje, moedeloos en ook een beetje beschaamd naar de overige cursisten omdat Joep totaal niet onder mijn appel staat. Het ergste is eigenlijk nog wanneer overige cursisten medelevend en vol begrip knikken want je ziet ze denken “gelukkig doet mijn hond dat niet!”

Dus misschien is het handig om een privéles te volgen bij mijn jachttrainster. Doel van deze les is om te zien of Joep jachttrainingen echt leuk vindt en bespreken hoe ik Joep beter onder appel kan krijgen.

En dan is het 27 december 2018 en rijd ik samen met Joep naar Haarlem. Mijn jachttrainster staat al klaar en ik loop samen met Joep naar haar toe. Zij weet wat mijn doel is en vraagt aan mij ‘Maris, waarom doe jij aan jachttraining?’ Ik kijk haar eigenlijk een beetje verbaasd aan en zeg: ‘nou dat is omdat het leuk is voor Joep en ik hoop hem beter te laten luisteren’ waarop zij terecht antwoordt: “maar is het niet zo dat JIJ het ook leuk moet vinden?”. Tja daar heeft ze een punt.

Ondertussen loopt Joep los en zijn wij in een groot losloop gebied. Wat mij opvalt is dat Joep niet van ons wegloopt en ik kijk spichtig om mij heen of ik geen andere hond aan zie komen. Er is nog geen andere hond te bekennen maar Joep loopt wel van mij vandaan. In mijn optiek te ver en ik reageer zoals ik thuis ook doe, dus ik loop van hem vandaan, roep hem meerdere malen en haal zeg maar alles uit de kast om Joep niet weg te laten rennen!

Loslopen op het strand na 28 december 2018

Mijn jachttrainster volgt mijn handelingen met open mond en zodra Joep bij mij is zegt ze: “Maris ben je wel goed snik?!” Uhhh Ja, want hoezo? “Heb jij wel in de gaten wat je allemaal doet om Joep bij je te houden? Maris, jij hebt geen vertrouwen in jezelf en zodra je dat hebt dan zul je zien dat Joep anders gaat reageren op jou!” Ik sta niet snel met mijn mond vol tanden en kan aardig reflecteren maar deze heb ik even moeten herkauwen. Want wie loopt hier nu weg Joep of ik?

Enfin na deze training van het baasje en niet van Joep ben ik naar huis gegaan met de opdracht “let it go” ja leuk maar hoe dan?

Jack en ik hebben het uitgebreid gehad over haar feedback, uitgekauwd en geanalyseerd en hebben het ‘loslaten’ stapje voor stapje in de praktijk gebracht. We hebben zelfs alle mogelijke situaties besproken en zijn tot **onderstaande 3 situaties** gekomen die voor ons het minst relaxed zijn.

1. Joep springt op een andere hond;
2. Joep gaat de confrontatie aan met een andere hond ;
3. Joep rent weg en komt niet meer terug.

Dit zijn dus de 3 situaties waar wij bang voor zijn om in terecht te komen. Wij proberen deze situaties te vermijden. En hier zijn we wat in doorgeslagen want Joep loopt los voor dag en dauw en laat in de avond en de overige uitlaatbeurten tussen de ochtend en avond loopt Joep aan de lijn. Eigenlijk iets wat wij niet willen. Wij willen lekker wandelen met een hond die los kan. Wij zijn ons ervan bewust geworden dat ons handelen voortkomt uit angst. Bang dat Joep de confrontatie opzoekt, bang dat hij gaat vechten, bang dat Joep wegloopt en niet meer terug komt.

Hellup, wij zijn van die honden ouders geworden die hun kind verstikt en betutteld. Tijd dus om dit tij te gaan keren.

Ik ben Joep los gaan laten lopen op plekken waar Joep niet weg kan vliegen en uit het zicht kan dus waar ik mij veilig voel. En wat schetst mijn verbazing.....Joep zoekt geen confrontatie met andere honden. Zodra die ontstaat kiest Joep ervoor om met mij mee te lopen. Het springen op een andere hond dat doet Joep zeker maar ik laat het nu gebeuren en bekijk hoe de ander hond reageert. Vaak accepteren zij dit niet en is het snel afgelopen. En ik neurie "let it go, let is go! En maak een vreugdedansje.

MAAAAAAR onze grootste stappen zijn toch de volgende.

Joep had de neiging om nadat je hem van de andere hond had gehaald om dan na meters verwijderd te zijn van die specifieke hond weer terug te rennen. En dat doet Joep niet meer. Joep kent het commando "Klaar" klaar betekent dat de actie stopt.

De tweede grote overwinning is dat wij nu op het strand lopen. Ondenkbaar voorheen vanwege het simpele feit dat Joep echt honderden meters van je vandaan kan rennen en dan niet meer terug kwam. Nu loopt Joep ook van je vandaan maar wij gaan er niet meer achteraan en Joep komt terug.

Wij belonen Joep ongelofelijk veel en vaak met het buiten loslopen. Bij elke keer achterom kijken om te zien waar zijn baasje is, krijgt hij direct een beloning. Gevolg Joep kijkt heel vaak om. Wanneer Joep wegrent naar een andere hond is het vaak nieuwsgierigheid en is hij er na het besnuffelen klaar mee en komt dan terug wanneer wij hem roepen. Ook dit gedrag wordt zwaar bejubeld.

Wij leren zoveel van Joep en wij bevinden ons momenteel in de zevende hemel het is ongelofelijk relaxt om met Joep buiten te lopen.

Wij hebben bijzonder veel lol met Joep buiten en Joep is een mega blij ei. Buiten doe ik veel zoekspelletjes met hem wat Joep fantastisch vindt om te doen.

Wat een ommekeer hebben wij gemaakt! We hebben het losgelaten letterlijk en figuurlijk! Wij hebben voorheen gehandeld op basis van angst en Joep betutteld.

Het klopt dus nu wij anders zijn (vertrouwen hebben in onszelf met Joep) dat Joep anders reageert. Hij krijgt de vrijheid om eigen keuzes te maken en stelt zijn baasjes op de eerste plaats.

Hadden wij deze meters eerder kunnen maken dan op een leeftijd van 2,5 jaar, Ja zeker. Echter wij zagen ons eigen gedrag niet in. Joep was al veel verder dan wij. Joep is niet gek maar zijn baasjes.

Joep is een bijzondere brave, vrolijke, stabiele en een zekere hond. Kiest niet voor de confrontatie en is erg nieuwsgierig. Deze ommekeer maakt dat Joep elke uitlaatbeurt los loopt en alleen aangeliend wordt tijdens het oversteken. Wij zijn afgelopen week 5 x op het strand zijn geweest. Wat een feest is dit.